

**بازتابی از معراج پیامبر (ص)
در نمایش «آواز پر جبرئیل»**

آغاز اجرای نمایش «آواز پر جبرئیل» با سخنرانی رحیم قربانی مسؤول سازمان قرآن و عترت بسیج تهران بزرگ از مهم‌ترین اخبار فضای تئاتری کشور در هفته جاری بود. به گزارش مهر، رحیم قربانی، مسؤول سازمان قرآن و عترت بسیج تهران بزرگ در مراسم افتتاحیه نمایش «آواز پر جبرئیل» گفت: پرداختن به بعد شخصیتی حضرت محمد(ص) کار مشکلی است و نمایش «آواز پر جبرئیل» نیز با نگاهی به معراج پیامبر اکرم(ص) تولید شده است. وی با بیان اینکه خوانند را شاکریم که توانستیم قدمی در راه بهبود خلأهای موجود در زمینه آموزش‌های قرآنی برداریم، اظهار کرد: این نمایش با نگاهی نو به معراج پیامبر اکرم(ص) تولید و اجرا شده است و امیدواریم این اثر مقدمه‌ای برای ورود به آثار فاخرتر و بزرگ‌تر با مضامین دینی و قرآنی باشد. در نخستین اجرای این نمایش، سردار سرتیپ محسن کاظمینی، فرمانده سپاه محمد رسول‌الله(ص) و خانواده کارکنان سپاه حضرت محمد رسول‌الله (ص) تهران بزرگ حضور داشتند. این نمایش کاری از گروه تئاتر شرنگ است که با حمایت سازمان قرآن و عترت بسیج تهران هر شب در حوزه هنری روی صحنه می‌رود.

اردیبل میزبان همایش مناظرات امام رضا(ع)

دبیر همایش سراسری علمی - پژوهشی مناظرات رضوی از برگزاری این همایش همزمان با دهه کرامت با حضور محققان کشور در اردیبل خبر داد. به گزارش واحد خبر و اطلاع‌رسانی بنیاد بین‌المللی امام رضا(ع)، سید ناصر اسحاقی گفت: این استان برای نخستین بار میزبان همایش ملی علمی - پژوهشی مناظرات رضوی از سری برنامه‌های سیزدهمین دوره جشنواره بین‌المللی امام رضا(ع) را بر عهده گرفته است. مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان اردیبل افزود: این استان چند دوره میزبانی جشنواره جاووشی خوانی رضوی را بر عهده داشت و استقبال و در دوره سیزدهم جشنواره امام رضا(ع) میزبان محققان و پژوهشگران کشور در زمینه مناظرات امام رضا(ع) است. وی از تشکیل اتاق فکر این همایش خبر داد و تصریح کرد: جلسات اتاق فکر همایش مناظرات رضوی در روزهای چهارشنبه هر هفته که متعلق به امام رضا(ع) است، بر گزار می‌شود. وی با بیان اینکه ۷ نفر که در میان آنها استاد و پژوهشگر حوزه دانشگاه نیز حضور دارند اعضای اتاق فکر همایش مناظرات رضوی را تشکیل می‌دهند، اظهار داشت: در نشست‌های هفتگی این اتاق فکر از حضور حوزویان، دانشگاهیان و صاحب‌نظران در کنار اعضای اتاق فکر، جهت برنامه‌ریزی و اقدامات موثر در همایش استفاده می‌شود. اسحاقی همچنین از برگزاری کنگره امامزاده صالح(ع) - برادر امام رضا(ع) - در اردیبل خبر داد و گفت: از جمله اهداف ما در برگزاری این کنگره سراسری، معرفی کامل چهره نورانی امامزاده صالح(ع) و زندگی ایشان است. مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان اردیبل از پژوهشگران کشور خواست در زمان باقیمانده با مراجعه به سایت همایش مناظرات رضوی و دریافت فراخوان نسبت به ارسال مقالات خود اقدام کنند. یادآوری می‌شود: سیزدهمین جشنواره بین‌المللی فرهنگی - هنری امام رضا(ع) از یکم تا یازدهم ذی‌القعدة در دهه کرامت برابر با ۲۵ مرداد تا چهارم شهریور سال ۱۳۹۴ در تمام استان‌های ایران و ۲۲۰ نقطه از جهان برگزار می‌شود. مراسم افتتاحیه این جشنواره همزمان با میلاد باسعادت کریمه اهل بیت حضرت معصومه(س) در شهر مقدس قم برگزار می‌شود و آیین اختتامیه این جشنواره در شب میلاد فرخنده ثامن‌الحجج(ع) در مشهد مقدس برگزار خواهد شد. علاقه‌مندان برای ثبت‌نام و آگاهی از نحوه شرکت در هر یک از برنامه‌های این جشنواره می‌توانند به سایت سه‌زبانه «شمس توس» به نشانی www.shamstoos.ir مراجعه کنند.

نمایشی از مجلس ظفر خوانی موش و گربه

نمایش شادوخوانده‌آور «مجلس ظفر خوانی موش و گربه» نوشته و کار محمدرضا مختاری آزادفرد و تهیه‌کنندگی حسین توکلی، با هنرنمایی و بازی کرامت رودسا، حسین توکلی، داوود معینی کیا و توحید نوروزی هر روزه در تالار سنگلج در حال اجراست. مختاری آزادفرد، نویسنده و کارگردان این نمایش در رابطه با این نمایش چنین می‌گوید: «شیوه اجرایی این نمایش از تنوع جلوه‌های گوناگونی از جلوه‌های نمایش ایرانی بهره‌برده است. در این نمایش می‌توان جلوه‌هایی چون: زین‌پوشی، سفیدبازی، جان‌نگاری (حیوان نمایی نمایشی) و علی‌الخصوص شبیه‌مضحک را به خوبی دید.

گفت‌وگوی «وطن امروز» با احمد صمیمی و هما پریشان، کارگردانان نمایش «من تا مرز من»

نسل ما بیگانه با دفاع مقدس نیست

در دفاع مقدس چه کردید؟ صمیمی: مساله مهم در اجرای آثار دفاع‌مقدس این است که به دور از هرگونه شعارگرایی، اصل ماجرا را به مخاطب نشان دهیم چون این حادثه چنان عظیم و دارای ابعاد دراماتیکی بوده که دیگر نیازی به بزرگنمایی ندارد. اصلا چه چیزی مهم‌تر از اینکه شما بخوای از جان خود برای کشور و دینت بگذری؟ من فکری می‌کنم هر گوشه از این دوران دفاع‌مقدس می‌تواند تبدیل به اثری هنری شود، چون پر از موقعیت‌های ویژه از رشادت و مقاومت و ایثار است اما بعضی‌ها چنان در دیالوگ‌ها و اجرای نمایش، فضایی غیرواقعی به تماشاگر نشان می‌دهند که حتی موجب دوری مخاطب می‌شوند. من کارگردان اگر بتوانم قدری از آن شرایط جبهه و جنگ را درک کرده و آن را به صحنه بیاورم، مطمئن باشم مخاطب ما بخوبی از تماشای آن استقبال خواهد کرد.

یعنی رسیدن به باورپذیری تماشاگر و جذب نگاهی مشتاق از سوی بیننده برایتان مهم‌ترین هدف بود.

صمیمی: دقیقا! ما برای دور شدن از ذهنیت تماشاگری که آثاری مشابه در فضای شعاری دیده است سعی کردیم نوع فضاسازی‌ها و طراحی نمایش خود را به سمتی متفاوت برده و از طریق تطبیق ذهنیت‌گرایی سرباز با عینیت ماجرای جنگ به اجرای متفاوتی برسیم.

سه همین دلیل یعنی نزدیکی به مخاطب، از موقعیت‌هایی کم‌دی در لحن اثرتان استفاده کردید؟

صمیمی: بله! فضای دیالوگ‌ها و نوع اجرای ما برای نزدیکی مخاطب به سمت گوشه‌هایی از موقعیت‌های کم‌دی می‌رود تا در کنار تلخی‌ها و اشک‌هایی که بابت وضعیت کاراکترها وجود دارد، بتوانیم تماشاگر را در یک حالت همراهی‌کننده قرار دهیم. برای همین لحن کار ما در بخش‌هایی تغییر می‌کند تا موجب همراهی بیننده با درک این موقعیت سخت و پیچیده از جنگ شود. در واقع ما با زبان مردم و خیلی ساده، شرایط خاص یک سرباز مرزبان را که به تنهایی در حال نگرهبانی است، نشان دادیم و دور از هرگونه بزرگنمایی، موقعیت‌های برخورد این سرباز را با افرادی را که در حال گذر از مرز بین ۲ کشور ایران و عراق هستند منعکس کردیم.

پریشان: ناخودآگاه وقتی ۲ نفر زبان همدیگر را نمی‌فهمند، از زبان اشاره استفاده می‌کنند تا بتوانند با هم ارتباط پیدا کنند. ما در این نمایش مواجهه این سرباز فارس‌زبان را با افرادی عرب‌زبان و کردزبان شل‌دیدیم که حرف همدیگر را نمی‌فهمند و بر این اساس به سمت نشانه‌گذاری زبان برای رساندن خواسته خود هستند. این شرایط خود به خود حس خنده‌داری می‌سازد، ما هم در این نمایش با این موقعیت‌های کم‌دی برخورد داریم اما در کل نمایش «من تا مرز من» اثری جدی و قابل تفکر است.

با توجه به اینکه نمایش در مرزی از زبان‌های مختلف جریان دارد، برای آموزش‌پذیری بازیگران و رسیدن به ادای واقعی

دیالوگ‌ها چه تمهیدی به خرج دادید؟ صمیمی: خوشبختانه خود بازیگرهای اصلی ما عرب‌زبان و کردزبان هستند. آقای عبدالله‌زاده که نقش مرد عراقی را بازی می‌کنند، سال‌ها در عراق زندگی کرده و آقای طاهما محمدی هم کردزبان هستند و از همین افراد برای آموزش زبان دیگر بازیگران و ترجمه دیالوگ‌های غیرفارسی استفاده کردیم.

معمولا قالب آثار به نمایش درآمده در این سال‌ها به سمت بخشی از تماشاگران خاص با ظاهری روشن‌فکرانه و از طبقه‌های متوسط به بالا رفته و همین مساله موجب دوری بخش مهمی از بدنه مردم از تئاتر شده است؛ شما مخاطب هدف خود را چگونه تعریف کردید؟

پریشان: ما به دنبال مخاطب عادی بودیم و هیچ‌گونه توجهی در پذیرش مخاطب خاص نداشتیم. برای همین به نحوی نمایش را نوشته و کارگردانی کردیم که هر شخصی بتواند با آن ارتباط برقرار کند. به نظر هنر، زمانی عامیانه است و شما در هر شاخه هنری باید بتوانی برای عموم کار کنی، نه یک قشر خاص و هنر یک هنرمند هم در ارتباط برقرار کردن با عموم مردم است. به نظر اشتباه است که بخوایم تماشاگر‌ها را دسته‌بندی کنیم.

یعنی فضاسازی و نوع پرداختن این نمایش می‌تواند با هر نوع تماشاگری ارتباط برقرار کند؟

صمیمی: یکسری نشانه‌گذاری‌ها در ابتدا وجود دارد که همه طی روند نمایش با توجه به نریشن و دیالوگ‌ها برای تماشاگر باز می‌شود و چیزی پنهان باقی نمی‌ماند. برای همین تماشاگری که آمده و کار را دیده با رضایت از درک موقعیت خاص سرباز مرزبان و افرادی که در مرز گیر کرده و به دلیل بسته شدن آن نمی‌توانند به کشور خود بازگردند، مواجه می‌شود. یعنی ما تماشاگر تئاتری برای دیدن فضای خاص روایت می‌تواند از اثر لذت ببرد و تماشاگر عادی هم بعد از مدتی که از نمایش گذشت با آن

همذات‌پنداری خواهد کرد. موقعیت‌هایی از ذهنیت سرباز منجر به پیوند کاراکترهای مختلف در این مرز می‌شود؛ به چه دلیل روایت‌ماندی اثر را به این شکل طراحی کردید؟ صمیمی: ما در نمایش «من تا مرز من» یک فضای ذهنی از دید سرباز در یک وضعیت رئال داریم و در ابتدا از طریق دوربین این سرباز وارد موقعیت‌ها شده و همراه با نگاه او به وضعیت کاراکترها نزدیک می‌شویم. از این بابت ما می‌توانیم ارتباطی میان افرادی داشته باشیم که سال‌ها پیش از هم و به نقطه مرزی روبه‌روی هم در جنگ قرار گرفته و به هم تیراندازی کرده بودند. ما سرباز را همچون خط ارتباطی میان این افراد ایرانی و عراقی قرار دادیم.

مهم‌ترین مولفه‌ای که شما در نمایش «من تا مرز من» به دنبال اجرائیش بودید، چه مساله‌ای بوده است؟ صمیمی: ما خواستیم جنگ‌طلبی برخی کشورها را نشان دهیم. ما در جنگ ۸ ساله دفاع از سرزمین خود کردیم و مورد تهاجم دشمن قرار گرفتیم و هیچ‌وقت آغازگر جنگی نبودیم. اگر واقعا کشوری همذات‌پنداری خوبی بین اثر و مخاطب ایجاد شد.

امروز خاطره‌نگاری و انتشار کتاب‌هایی از دوران دفاع‌مقدس رونق خوبی گرفته است. به نظر تان چگونه می‌توان از این انگجینه‌ها در صحنه نمایش استفاده کرد؟

صمیمی: هنرمندی که می‌خواهد کار دفاع‌مقدسی کند، باید دغدغه این کار را داشته باشد. بدون علاقه‌مندی نمی‌توان اجرای خوب و موفق داشت. دفاع‌مقدس سرشار از موقعیت‌های درام است و می‌توان کارهای بسیار زیادی در این شرایط ساخت. یعنی فقط کافی است شما دوربین نگاهتان را به این سمت بیاورید و شرایط خاص آن دوران حساس را پرداخت کنید. مثلا من وقتی داستان «دا» را خواندم تحت تاثیر آن، نمایشی را در جشنواره بین‌المللی می‌رویان به صحنه بردم و ارتباط ماثر و فرهنگی را در وضعیت‌های دشمنانه نشان دادم.

در آینده هم سراغ اجراهایی دیگر در موضوع دفاع‌مقدس و آثاری با درون‌مایه مذهبی خواهید رفت؟

صمیمی: حتما! قرار است که نمایش «چرا با من حرف نمی‌زنی» را که کاری دفاع‌مقدسی است برای «جشنواره ماه» آماده کنیم و به نظرم در شهریورماه آن را اجرا خواهیم کرد.

سوال پایانی‌ام درباره دشواری‌های بازیگری و کارگردانی همزمان در این اثر بوده است، چگونه با این وجود احاطه به اجرای اثر خواهید داشت؟

صمیمی: ما برای همین منظور، دو نفره کارگردانی می‌کنیم که اگر یکی به سمت بازیگری رفت، آن یکی خواستش به کارگردانی بوده و تمرکز به صحنه داشته باشد، از طرفی ما حتی در خانه هم درباره چگونگی اجرای کار گفتگو می‌کنیم و از این نظر کملا به نمایش احاطه داریم.

پریشان: البته قبل از همه اینها، ما مثل یک کارگردان سینما، دکوپاژ می‌زنیم و به صورت مکتوب همه چیز را آماده می‌کنیم تا بدانیم می‌خواهیم چه کار کنیم. در ادامه تنها تغییرات کوچکی در زمان اتود زدن خواهیم داشت و اصل کار براساس همان برنامه‌ریزی بنا می‌شود.

برای رسیدن به فضاهایی از ذهنیت‌گرایی سرباز در مرور خاطرات و برگشت به فضایی رئالیته از چه نوع نورپردازی‌هایی استفاده کردید؟ صمیمی: ما برای نورپردازی‌ها مطلق روایت پیش رفتیم و با توجه به دوربین سرباز، تماشاگر را همراه نمایش کردیم. در این فضا نورهای متناسب با شرایط مکانی و زمانی این سرباز در مرز شلمچه ایجاد کردیم. در جاهایی از نور چراغ قوه استفاده می‌کنیم، چون قابلیت فضاسازی خاصی نیاز است و در بخش‌هایی از نورهای نقطه‌ای برای فضای ذهنی سرباز بهره بردیم و در وضعیت رئال هم که نورهای معمولی داشتیم.

میزان استقبال تماشاگر از این نمایش چگونه بوده است؟ صمیمی: اگر چه در روزهایی از اجرای نمایش استقبال کمی بوده اما خوشبختانه در روزهای آخر هفته و در برخی اجراها تماشاگر خوبی داشتیم. البته بعضی‌ها شاید در ابتدا نتوانند با این اثر ارتباط برقرار کنند اما به مرور از نمایش راضی خواهند شد. تماشاگران ما با رضایت سالان را ترک می‌کردند و ما را مورد تشویق زیادی قرار دادند. به نظرم حس همذات‌پنداری خوبی بین اثر و مخاطب ایجاد شد.

امروز خاطره‌نگاری و انتشار کتاب‌هایی از دوران دفاع‌مقدس رونق خوبی گرفته است. به نظر تان چگونه می‌توان از این انگجینه‌ها در صحنه نمایش استفاده کرد؟ صمیمی: هنرمندی که می‌خواهد کار دفاع‌مقدسی کند، باید دغدغه این کار را داشته باشد. بدون علاقه‌مندی نمی‌توان اجرای خوب و موفق داشت. دفاع‌مقدس سرشار از موقعیت‌های درام است و می‌توان کارهای بسیار زیادی در این شرایط ساخت. یعنی فقط کافی است شما دوربین نگاهتان را به این سمت بیاورید و شرایط خاص آن دوران حساس را پرداخت کنید. مثلا من وقتی داستان «دا» را خواندم تحت تاثیر آن، نمایشی را در جشنواره بین‌المللی می‌رویان به صحنه بردم و ارتباط ماثر و فرهنگی را در وضعیت‌های دشمنانه نشان دادم.

در آینده هم سراغ اجراهایی دیگر در موضوع دفاع‌مقدس و آثاری با درون‌مایه مذهبی خواهید رفت؟

صمیمی: حتما! قرار است که نمایش «چرا با من حرف نمی‌زنی» را که کاری دفاع‌مقدسی است برای «جشنواره ماه» آماده کنیم و به نظرم در شهریورماه آن را اجرا خواهیم کرد.

سوال پایانی‌ام درباره دشواری‌های بازیگری و کارگردانی همزمان در این اثر بوده است، چگونه با این وجود احاطه به اجرای اثر خواهید داشت؟

صمیمی: ما برای همین منظور، دو نفره کارگردانی می‌کنیم که اگر یکی به سمت بازیگری رفت، آن یکی خواستش به کارگردانی بوده و تمرکز به صحنه داشته باشد، از طرفی ما حتی در خانه هم درباره چگونگی اجرای کار گفتگو می‌کنیم و از این نظر کملا به نمایش احاطه داریم.

پریشان: البته قبل از همه اینها، ما مثل یک کارگردان سینما، دکوپاژ می‌زنیم و به صورت مکتوب همه چیز را آماده می‌کنیم تا بدانیم می‌خواهیم چه کار کنیم. در ادامه تنها تغییرات کوچکی در زمان اتود زدن خواهیم داشت و اصل کار براساس همان برنامه‌ریزی بنا می‌شود.

«خاطرات آهنگران» در آستانه انتشار

کتاب خاطرات صادق آهنگران که تلفیقی از نسخه جدید با اثر پیشین است، در مراحل پایانی تدوین قرار دارد. به گزارش تسنیم، علی‌اکبری اشاره به کتاب خاطرات صادق آهنگران گفت: این کتاب قرار بود در بیست‌وهشتمین دوره نمایشگاه کتاب تهران عرضه شود اما متأسفانه این اتفاق رخ نداد و در حال حاضر کتاب در مراحل تدوین قرار دارد. این کتاب شامل یک پروژه وسیع و مفصل است که انتشار آن زمان می‌برد. این نویسنده افزود: پیش از این خاطرات آهنگران در یک جلد و در حجم ۲۰۰ صفحه منتشر شده بود. در این کتاب جدید تلاش شده خاطرات با جزئیات بیشتر عنوان شود. به همین خاطر روایت خاطرات را از دوران کودکی ایشان آغاز کردیم سپس در دوران نوجوانی، جوانی، جنگ و حوادث انقلاب ادامه دادیم. در این جلد هم جذابیت خاطرات بیش از جلد قبلی است و هم جزئیات بیشتری نسبت به کتاب قبلی در اختیار خوانندگان قرار می‌گیرد. وی ادامه داد: بخشی از اثر جدید به نوحه‌های حاج‌صادق آهنگران اختصاص دارد. تلاش کردیم تا همه نوحه‌هایی که گفته بود سرباز جنگ خوانده بودند، جمع‌آوری کنیم و در این مجموعه به آن بپردازیم. با توجه به حجم نوحه‌ها احتمالا این بخش در کتاب مجزایی به همراه سسی‌دی حاوی قرائت‌های وی در دوران جنگ به چاپ خواهد رسید. این جلد با جلد نخست تلفیق شده و در نهایت کتاب با عنوان «خاطرات آهنگران» از سوی نشر یازهار(س) به چاپ خواهد رسید.

برگزاری آیین نکوداشت برای علمدار سینمای ایران

در آیین بزرگداشت ۳۳ سال فعالیت هنری فرج‌الله سلحشور در خیرگزاری فارس، سینظام‌الدین موسوی، مدیرعامل این خیرگزاری گفت: در گذشت‌های او چندان دور از سیدحسن نصرالله شیدم که گفته بود سرباز حضرت یوسف(ع) شاید بزرگ‌ترین دستاورد ایران بعد از انقلاب بود که همه ما آن را دیدیم و به تأثیرگذاری‌اش واقفیم. به گزارش فارس، موسوی افزود: این مراسم در حقیقت قدرانی از چهره‌ای است که حق بزرگی بر گردن هنر این مرز و بوم دارد و دوستان ما برای برگزاری این مراسم واره‌ای به نام علمدار را برای ایشان انتخاب کردند. در این مراسم حسین صفارهندی هم در طی سخنانی اشاره داشت: سلحشور و هم‌راهانش جزو افرادی بودند که تئاتر و هنر را به مسجد بردند و اولین تئاتر مسجدی را برپا کردند. همچنین شهریار بحرانی، کارگردان ملک سلیمان هم درباره سلحشور گفت: خیلی افتخار می‌کنم به فرج‌الله سلحشور؛ این معلم است که به تنهایی به‌عنوان خط‌شکن راه تولید آثار قرآنی را باز کرد. همچنین جهانگیر الماسی هم طی سخنانی بیان داشت: سلحشور از همان اوایل هیچ ادعایی نداشت و مثل بسیاری نیامده بود تا به شهرت و موقعیت برسد. حسینی، وزیر ارشاد دولت دهم هم که در این مراسم حضور داشت در سخنانی اشاره کرد: غرب می‌خواهد چهره ملکوتی و قدسی انبیا را در خارج از کشور زیر سؤال ببرد. امیدواریم سربال‌فاخر موسوی توسط آقای سلحشور این هنرمند توانمند ساخته شود. در ادامه جمال شوره‌چا به سخنرانی پرداخت و گفت: ما با حضور شما یوسفی داریم که برد جهانی دارد. آیت‌الله روح‌الله قرهی، مدیر حوزه علمیه امام مهدی (عج) نیز در این مراسم گفت: آقای فرج‌الله سلحشور آمد و فرجی حاصل شد. ایشان نشان داد که سینما می‌تواند اثر گذار باشد و هنر، مطالب خود را در قالب مطالب دینی به جامعه تبیین کند. در ادامه مراسم نوبت به سلحشور رسید تا ضمن اشاره به کمک کنند سایر سخنرانان عنوان کند: در شرایطی که همه افراد حاضر در اینجا از من تعریف کردند، من چه باید بگویم؟ مرا شرمند کردید در صورتی که خود را قابل این میزان از محبت شما نمی‌دانم. وی در ادامه درباره فیلم‌سازی در کشور گفت: به عقیده من فیلم‌سازی موجود در کشور ما فیلم‌سازی جمهوری اسلامی نیست. اگر دشمن ما تمام سنگ‌های اقتصادی، سیاسی، بهداشتی و تجاری را به ما سپرده باشد سینما را به ما نسپرد است؛ هنوز سینمای ما را غرب و هالیوود رهبری می‌کند. سلحشور ادامه داد: بارها گفته‌ام اگر فیلمسازان ما واقعا ضد سهیونیست هستند باید کمک کنند سربال حضرت موسی (ع) را بسازیم که هنوز این اتفاق نیفتاده است. در ادامه این مراسم محمد سلیمی - مجری - پیام تبریک آقای رحیمیان، تولیت مسجد جعفران را بیان کرد و افزود: بنا به گفته آقای رحیمیان در مسجد جعفران مراسم دعا برای شفای آقای سلحشور برگزار خواهد شد. همچنین از تمثال هنری و تمبر نکوداشت فرج‌الله سلحشور رونمایی شد و همه چهره‌های حاضر در مراسم این تمبر را به یادگار امضا کردند در پایان نیز از کتاب قطره‌های تبیان سلحشور رونمایی شد.